

[Elisabeth Bruun Olesen]

Socialdemokraterne skriver i begrundelsen for forslaget, at begge amter er ramt af en erhvervsmæssig monostruktur. Jeg kan næsten græde ved tanken om, hvad der egentlig er blevet gjort, og hvordan de penge er blevet brugt, som er gået ind i den bundløse tank i Nakskov Værft. Tænk, hvis de penge var blevet målrettet til industrier, der producerede noget godt og sundt, hvor der også havde været arbejdspladser til kvinder, i stedet for at bruge de penge til en forlænget døds kamp på værftet. Det synes jeg er en forkert måde at føre politik på i et amt.

Nu er situationen så den, at man må tænke på en anderledes måde, og det synes jeg er godt. Værftsindustrien mener vi, meget groft og firkantet sat op, er en industri, der har fremtiden bag sig, og derfor ønsker vi ikke specielt at fremrykke skibsordrer til værftsindustrien i Nordjylland, i al fald ikke uden at det klart er specificeret, hvilken type skibe det drejer sig om, og uden at der bliver sat nogle betingelser på. På det punkt siger Socialdemokratiets forslag ingenting; man siger bare: skibe. Vi mener, at den del af værftskapaciteten, som måtte blive tilbage, kun kan klare sig ved at konkurrere på kvalitet, dvs. bygning af specialskibe, så hvis vi skal støtte det punkt, må vi have meget mere at vide om, hvad Socialdemokratiet helt konkret tænker på, og vi må også have sat nogle betingelser på, så vi ikke ender med at stå i den samme situation, som man nu gør i Nakskov.

Hvis jeg skal se de to forslag under ét som en form for industripolitisk udspil for de amter, der står i nogle specielle problemer, skal jeg til sidst præcisere nogle mere overordnede synspunkter for VS' stillingtagen med det in mente, at nogle af de ting, jeg nævner nu, netop kunne blive til noget, når man skal til at lave noget nyt.

Investeringernes indhold og styrke er afgørende for os. Det er ligegyldigt, om vi taler om offentlig produktion, statslige investeringsinitiativer eller kooperativ produktion. Ligegyldigt hvad vi taler om, mener vi, at investeringernes retning skal være i nøje overensstemmelse med de øvrige politikker, vi har, dvs. en miljøpolitik, der værner om de knappe ressourcer, en sundhedspolitik, der forebygger, samt en social arbejdsmarkeds politik, der giver arbejdskraften et ordentligt

arbejde. De ting skal være i orden, før vi går ind og vil støtte.

Samtidig mener vi, at der skal gang i de grønne investeringer, og dermed mener vi investeringer i erhvervsvirksomheder, hvor produktet har en lang levetid, at det er genanvendeligt, hvor der er et reelt behov for produktet, hvor det er sundt, og hvor det er godt, og hvor produktionsprocessen sker under den mindst mulige forurening og det mindst mulige forbrug af råvarer og energi, samtidig med at der naturligvis er arbejdspladسدemokrati.

Nu tror jeg ikke, man kan få opfyldt alt dette, men jeg mener, at det er i den retning, det skal gå, når man sætter noget nyt i gang, og det synes jeg faktisk der er nogle ansatser til i Socialdemokratiets forslag, og derfor er vi overvejende positive.

Mette Groes (S):

De sidste tal for arbejdsløsheden i Nordjyllands Amt viser, at der er 15.834 arbejdsløse kvinder og 7.543 arbejdsløse mænd. Det vil sige, at dobbelt så mange kvinder som mænd går uden arbejde. Det er en konstatering af, hvordan det er nu, og det er faktisk nu, der skal gøres noget ved det. Jeg forstår ærlig talt ikke arbejdsministerens forsøg på at latterliggøre dette initiativ. Han kan såmænd roligt begynde dér, hvor nøden er størst, og gøre noget ved det dér, i stedet for at mistænkeliggøre motiverne til at fremsætte disse forslag.

Det plejer at være en regel her i huset, at enhver, der har noget på hjerte, kan komme med et forslag og regne med, at det får en fair behandling. Det synes jeg ministeren skulle prøve at tænke lidt over.

Med hensyn til hr. Bo Kristensens meget generelle bemærkninger, så tager de aldeles ikke tænderne ud af vort forslag, for det er først uaktuelt den dag, hvor der ikke er flere arbejdsløse.

Ligestillingskonsulenter, personale ved arbejdsformidlingen, specialarbejderskolerne og daghøjskolerne, overalt i uddannelsessystemet og i det offentlige er der gjort forsøg på at afhjælpe kvindernes arbejdsløshed. Der er etableret datastuer, særlige indslusningskurser for kvinderne til mandefag, samarbejde med udvalgte arbejdspladser om optræning af kvinderne i elektronik og montage.